Paskaidrojumi

PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumi

(Padomes Direktīva 2010/45/ES)

- **Kādēļ vajadzīgi paskaidrojumi?**

Paskaidrojumu mērķis ir sniegt labāku izpratni par Eiropas Savienības (ES) līmenī pieņemtajiem tiesību aktiem, un šajā gadījumā tieši par Rēķinu piesūtīšanas direktīvu (2010/45/ES). Tā kā tie tiek publicēti vairāk nekā gadu pirms jauno tiesību aktu īstenošanas datuma, paredzēts, ka tie ļaus dalībvalstīm vienmērīgāk transponēt tiesību aktus un sniegs uzņēmumiem informāciju, kas vajadzīga, lai laikus pielāgotos jaunajiem noteikumiem.

Paskaidrojumi neaizstāj PVN komitejas pamatnostādnes vai Īstenošanas regulu, kurām ir katrai sava loma likumdošanas procesā.

- **Kādu informāciju atradīsiet šajos paskaidrojumos?**

"Paskaidrojumi" uzskatāmi par norādījumiem, kurus var izmantot PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumu piemērošanas precizēšanai. Tie sniedz gan praktisku palīdzību, gan palīdz izprast pantos ietvertu atsevišķu jautājumu nozīmi.

- **Paskaidrojumu raksturojums**

Paskaidrojumi ir kopdarbs. Lai gan tos ir izdevis Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorāts (TAXUD ĢD) ievietošanai tā tīmekļa vietnē, tie ir sastādīti gan ar dalībvalstīm, gan uzņēmumiem notikušo diskusiju rezultātā.

Dalībvalstis vispirms piedalījās *Fiscalis* seminārā par rēķinu piesūtīšanu, kas notika 2011. gada februārī Maltā, un pēc tam notikušajās diskusijās PVN komitejā. Tāpat uzņēmumu viedokļi tika saņemti ar reprezentatīvu Eiropas organizāciju īpašās uzņēmumu grupas starpniecību, savukārt jautājumos par elektronisku rēķinu piesūtīšanu — ar Eiropas Standartizācijas komitejas (*Comité Européen de Normalisation, CEN*) starpniecību.

Tie nav juridiski saistoši, bet ir tikai praktiski un neoficiāli norādījumi par to, kā jāpiemēro ES tiesību akti, pamatojoties uz TAXUD ĢD viedokli. Tie nepauž Komisijas viedokli, un Komisijai nav saistošs neviens no tajos paustajiem viedokļiem.

Turklāt, tā kā PVN rēķinu piesūtīšanas tiesību akti ir balstīti uz minēto direktīvu, katra dalībvalsts ir atbildīga par šo nosacījumu transponēšanu valsts tiesību aktos un to pareizu piemērošanu valsts teritorijā.

Ņemot vērā to, kā arī subsidiaritātes pamatprincipus, valstu nodokļu administrācijām ir galvenā atbildība par savu nodokļa maksātāju informēšanu attiecībā uz šo noteikumu interpretēšanu un piemērošanu.

Tādēļ varētu būt sagaidāms, ka dalībvalstis sagatavos norādījumus valstu līmenī par jauno PVN rēķinu piesūtīšanas noteikumu piemērošanu. Norādījumi valstu līmenī var būt pieejami dalībvalstu nodokļu iestāžu tīmekļa vietnēs, kuru saraksts atrodams šajā tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/tax/index_en.htm

Šie paskaidrojumi nav visaptveroši. Tajos ir ietverti tikai atsevišķi rēķinu piesūtīšanas jautājumi, kuros paskaidrojumu sniegšana tika uzskatīta par vēlamu. Tas ir saistīts vai nu ar jaunajiem Direktīvas 2010/45/ES noteikumiem, vai precizējumiem, kuri attiecībā uz PVN direktīvas noteikumiem tika uzskatīti par vajadzīgiem.

Tie ir darbs, kas turpinās. Šie paskaidrojumi nav galaprodukts, bet atspoguļo stāvokli konkrētā laika posmā saskaņā ar pieejamajām zināšanām un pieredzi. Paredzams, ka ar laiku judikatūra, PVN komitejas pamatnostādnes un prakse papildinās šajos paskaidrojumos pausto viedokli.

Paskaidrojumu projektā aplūkoto tematu saraksts

A. Prasības attiecībā uz papīra un elektroniskajiem rēķiniem

1. Rēķiniem ir jāatbilst faktiskajai piegādei — Direktīvas 2010/45/ES 10. apsvērums
2. Elektroniska rēķina definīcija — 217. pants
3. Pircēja vai pakalpojumu saņēmēja piekrišana — 232. pants
4. Rēķina izcelsmes autentiskums — 233. panta 1. punkta trešā daļa
5. Satura integritāte — 233. panta 1. punkta ceturtā daļa
6. Salasāmība — 233. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
7. Rēķina izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanas līdzekļu izvēle — 233. panta 1. punkta otrā daļa
8. Uzņēmējdarbības kontrole — 233. panta 1. punkta otrā daļa
9. Uzticama revīzijas izsekojamība — 233. panta 1. punkta otrā daļa
10. Augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskais paraksts un elektronisko datu apmaiņa (EDI) — 233. panta 2. punkts
11. Laiks no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām — 233. panta 1. punkta pirmā daļa
12. Rēķinu glabāšana — (skatīt dokumentu Nr. D3)

B. Rēķinu izsniegšana

1. 219.a pants — Kuras dalībvalsts noteikumi jāpiemēro?
2. 221. panta 3. punkts — Piemērojamie dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi no nodokļa atbrīvotām piegādēm
3. 220. panta 2. punkts un 221. panta 2. punkts — Rēķinu piesūtīšanas noteikumi no nodokļa atbrīvotiem finanšu darījumiem (135. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts)

4. 224. pants — Maksājamo summu pašaprēķins

C. Rēķinu saturs

1. 226. panta 2. punkts — Secīga numerācija
2. 226. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Naudas līdzekļu uzskaite
3. 226. panta 11. punkts — No nodokļa atbrīvotas piegādes
4. 91. un 230. pants — PVN summas pārvēršana dalībvalsts valūtā
5. 226.b punkts — Vienkāršoti rēķini

D. Rēķinu glabāšana

1. 247. pants — Glabāšanas termiņš
2. 248.a pants — Tulkojums un rēķinos izmantotās valodas
3. 247. pants — Rēķinu uzglabāšanas vide

EIROPAS KOMISIJA
NODOKĻU POLITIKAS UN MUITAS SAVIENĪBAS ĢENERĀLDIREKTORĀTS
Netiešie nodokļi un nodokļu administrēšana
C.1. daļa. PVN un citi apgrozījuma nodokļi

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A**

Priekšmets. Prasības attiecībā uz papīra un elektroniskajiem rēķiniem

Pamatojums un aplūkotie temati

Juridiskais pamats: Padomes Direktīva 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem

Atsauces: 217., 232. un 233. pants un 10. apsvērums

Aplūkotie temati:

1. Rēķiniem ir jāatbilst faktiskajai piegādei — Direktīvas 2010/45/ES 10. apsvērums
2. Elektroniska rēķina definīcija — 217. pants
3. Pircēja vai pakalpojumu saņēmēja piekrišana — 232. pants
4. Rēķina izcelsmes autentiskums — 233. panta 1. punkta trešā daļa
5. Satura integritāte — 233. panta 1. punkta ceturtā daļa
6. Salasāmība — 233. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
7. Rēķina izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanas līdzekļu izvēle — 233. panta 1. punkta otrā daļa
8. Uzņēmējdarbības kontrole — 233. panta 1. punkta otrā daļa

9. Uzticama revīzijas izsekojamība — 233. panta 1. punkta otrā daļa

10. Augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskais paraksts un elektronisko datu apmaiņa (EDI) — 233. panta 2. punkts

11. Laiks no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām — 233. panta 1. punkta pirmā daļa

12. Rēķinu glabāšana — (skatīt dokumentu Nr. D3)

Komentāri

Padomes Direktīvas 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem, mērķis ir veicināt un tālāk vienkāršot rēķinu piesūtīšanas noteikumus, likvidējot esošos apgrūtinājumus un šķēršļus. Tā nosaka, ka rēķini uz papīra un elektroniskie rēķini uzskatāmi par vienlīdzīgiem (papīra rēķiniem un elektroniskajiem rēķiniem var izmantot vienu un to pašu procesu), nepalielinot administratīvo slogu saistībā ar rēķinu piesūtīšanu uz papīra, un tās mērķis ir veicināt elektronisko rēķinu piesūtīšanas izmantošanu, dodot izvēles brīvību rēķina izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanā. Direktīvā ir atzīts pienākums, ka rēķiniem precīzi jāatbilst faktiskajām preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem, un tādēļ tiek pieprasīts, lai rēķinu izcelsmes autentiskums, satura integritāte un salasāmība tiktu nodrošināta no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām. To var panākt, izmantojot uzņēmējdarbības kontroli, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un piegādi, un kas apliecina piegādātāja vai rēķina izsniedzēja identitāti (rēķina izcelsmes autentiskumu), ka rēķinā netiek mainīta (satura integritāte) informācija par PVN (PVN direktīvā noteiktais rēķina saturs) un ka rēķins ir salasāms.

Uzņēmējdarbības kontroles, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un piegādi, var izmantot gan papīra, gan elektronisku rēķinu izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanai. Neizmantojot uzņēmējdarbības kontroli, elektroniska rēķina izcelsmes autentiskumu un satura integritāti var nodrošināt, izmantojot īpašas tehnoloģijas, piemēram, augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskos parakstus, kuri ir balstīti[1] uz kvalificētu sertifikātu un izveidoti, izmantojot drošu parakstu radīšanas ierīci vai elektronisko datu apmaiņu (*EDI*). Tie uzņēmumiem sniedz garantiju, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots rēķina izcelsmes autentiskums un satura integritāte, un kā tādi nodrošina tiesisko noteiktību. Tomēr tie ir tikai piemēri, un var tikt izmantotas citas tehnoloģijas vai procedūras.

[1] Augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskos parakstus, kas ir balstīti uz kvalificētu sertifikātu un kuri ir izveidoti, izmantojot drošu parakstu radīšanas ierīci, parasti dēvē par "kvalificētiem elektroniskiem parakstiem".

Sīkāka informācija par elektronisko rēķinu iesniegšanas noteikumu mērķiem ietverta 8.–11. apsvērumā. PVN direktīvas 217., 232. un 233. pants ir mainīti un atbilst šiem mērķiem.

Šīs papildu norādes ir sniegtas, lai uzlabotu izpratni par šiem pantiem. To mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm, sniedzot norādes par to, kā šos pantus konsekventāk īstenot un piemērot savas valsts tiesību aktos, un palīdzēt uzņēmumiem praktiskos jautājumos.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-1**

Temats. Rēķiniem ir jāatbilst faktiskai piegādei

Atsauce: Direktīvas 2010/45/ES 10. apsvērums

Rēķiniem ir jāatbilst faktiskajām piegādēm, un tādējādi būtu jānodrošina to autentiskums, integritāte un salasāmība. Uzņēmējdarbības kontroli var izmantot, lai radītu uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinus un piegādes, tādējādi nodrošinot ikviena rēķina (gan uz papīra, gan elektroniska) atbilstību šīm prasībām.

Komentāri

Direktīvas 10. apsvēruma minēts, ka rēķinam ir jāatbilst faktiskajai piegādei, un tādējādi būtu jānodrošina tā autentiskums, integritāte un salasāmība.

Katra nodokļa maksātāja pienākums ir nodrošināt, ka rēķinā ietvertā informācija precīzi atbilst faktiskajai piegādei. Tas, kā to panākt, ir nodokļa maksātāja ziņā. Uzņēmējdarbības kontrole, kas rada uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un piegādi, var būt viens no uzticamas revīzijas izsekojamības izveidošanas veidiem.

Tāpat arī 233. panta 2. punkta tekstā ir noteikts, ka nodokļa maksātājs var izpildīt savu rēķina izcelsmes autentiskuma un satura integritātes nodrošināšanas pienākumu, piemēram, izmantojot attiecīgajā punktā minētās tehnoloģijas: augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu vai elektronisko datu apmaiņu (EDI). Tomēr šīs tehnoloģijas pašas par sevi nevar pierādīt, ka ir notikusi piegāde.

Saskaņā ar 233. pantu šo pienākumu izpildes metodes paliek nodokļu maksātāja ziņā.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-2**

Temats. Elektroniska rēķina definīcija

Atsauce: 217. pants

Šās direktīvas izpratnē "elektronisks rēķins" ir rēķins, kurā ir iekļauta šajā direktīvā noteiktā informācija un kurš ir izsniegts un saņemts jebkādā elektroniskā formātā.

Komentāri

Elektroniska rēķina definīcijas vienīgais nolūks ir precizēt 232. pantā paredzēto pircēja vai pakalpojumu saņēmēja piekrišanu un ilustrēt dalībvalstīm 247. panta 2. punktā sniegtās rēķinu glabāšanas izvēles iespējas izmantošanu.

Elektroniskā rēķinā, tieši tāpat kā papīra rēķinā, ir jābūt iekļautiem PVN direktīvā paredzētajiem elementiem.

Turklāt, lai rēķinu varētu uzskatīt par elektronisku rēķinu saskaņā ar PVN direktīvu, tam jābūt izsniegtam un arī saņemtam jebkādā elektroniskā formātā. Formātu izvēlas nodokļa maksātāji. Pie šādiem veidiem pieder rēķini strukturētu ziņojumu veidā (piemēram, XML) vai citi elektroniskā formāta veidi (piemēram, e-pasts ar PDF pielikumu vai elektroniskā un nevis papīra formātā saņemts fakss).

Saskaņā ar definīciju ne visus elektroniskā formātā izveidotus rēķinus var uzskatīt par "elektronisku rēķinu". Rēķini, kas izveidoti elektroniskā formātā, izmantojot, piemēram, grāmatvedības programmatūru vai teksta apstrādes programmatūru, un kas nosūtīti un saņemti papīra formātā, nav elektroniski rēķini.

No otras puses, papīra formātā izveidotus rēķinus, kas ir ieskenēti, nosūtīti un saņemti pa e-pastu, var uzskatīt par elektroniskiem rēķiniem.

Svarīgam nevajadzētu būt rēķina elektroniskā formāta veidam, bet gan tikai faktam, ka šis rēķins ir elektroniskā formātā, kad tas tiek izsniegts un saņemts. Tas ļautu elektroniskos rēķinus nosūtīt un saņemt vienā formātā un pēc tam pārvērst citā formātā.

Rēķins būtu jāuzskata par izsniegtu, kad piegādātājs vai treša persona, kas rīkojas piegādātāja vārdā, vai pircējs vai pakalpojumu saņēmējs — pašaprēķina gadījumā, padara šo rēķinu pieejamu tā, lai pircējs vai pakalpojumu saņēmējs to varētu saņemt. Tas var nozīmēt to, ka elektronisko rēķinu nosūta tieši pircējam vai pakalpojumu saņēmējam,

piemēram, pa e-pastu vai izmantojot drošu saiti, vai netieši, piemēram, izmantojot vienu vai vairākus pakalpojuma sniedzējus, vai arī rēķinu padara pircējam vai pakalpojumu saņēmējam pieejamu, izmantojot tīmekļa portālu vai kādu citu metodi.

Svarīgi noteikt datumu, kad rēķins tiek uzskatīts par izsniegtu, lai izpildītu piegādātāja pienākumu izsniegt rēķinu noteiktajā termiņā (222. pants), kā arī saņēmēja pienākumu attiecībā uz rēķinu glabāšanu.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **A-3**

Temats. Pircēja vai pakalpojumu saņēmēja piekrišana

Atsauce: 232. pants

Elektroniskā rēķina izmantošana notiek tikai ar saņēmēja piekrišanu.

Komentāri

Īpašā atsauce uz to, ka pircējam vai pakalpojumu saņēmējam būtu jāpiekrīt elektronisku rēķinu izmantošanai, galvenokārt ir pamatota ar tehniskajām prasībām, kas vajadzīgas elektroniska rēķina saņemšanai, vai ar pircēja vai pakalpojumu saņēmēja spēju nodrošināt tādu rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību, kāda būtu jānodrošina, lai saņemtu elektroniskus rēķinus, un kāda nepastāv attiecībā uz papīra rēķiniem.

Ievērojot to, ka rēķini uz papīra un elektroniski rēķini būtu jāuzskata par vienlīdzīgiem, pircēja vai pakalpojumu saņēmēja akceptu elektroniskam rēķinam var noteikt tāpat kā papīra rēķinam, ko uzskata par pircēja vai pakalpojumu saņēmēja akceptētu. Tas var būt oficiāls vai neoficiāls rakstisks apstiprinājums, vai piekrišana klusējot, kas izpaužas, piemēram, kā saņemtā rēķina apstrāde vai apmaksa.

Jebkurā gadījumā lēmums par elektronisku rēķinu izmantošanu ir atkarīgs tikai no darījuma pušu vienošanās.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-4**

Temats. Rēķina izcelsmes autentiskums

Atsauce: 233. panta 1. punkta trešā daļa

"Rēķina izcelsmes autentiskums" nozīmē to, ka tiek apliecināta piegādātāja vai rēķina izsniedzēja identitāte.

Komentāri

Pienākums nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskumu ir gan tam nodokļu maksātājam, kas saņem preču piegādi vai pakalpojumus, gan arī tam, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus. Abi neatkarīgi viens no otra var nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskumu.

Jāievēro četri elementi.

1. Piegādātāja apliecinājums

Piegādātājam jāsniedz apliecinājums tam, ka viņš patiešām izsniedzis šo rēķinu vai ka tas izsniegts viņa vārdā un interesēs. To var panākt, veicot ierakstu par šo rēķinu grāmatvedības dokumentos. Pašaprēķina gadījumā vai gadījumā, kad rēķinu izsniedz treša persona, to var apliecināt ar apliecinošiem dokumentiem.

2. Pircēja vai pakalpojumu saņēmēja apliecinājums

Nodokļu maksātājam, kas saņem piegādi, jāspēj sniegt apliecinājumu tam, ka saņemtais rēķins ir no piegādātāja vai rēķina izsniedzēja.

Tādējādi nodokļu maksātājam ir **divas izvēles iespējas**. Pirmā iespēja ir pārbaudīt informācijas pareizību attiecībā uz rēķinā norādītā piegādātāja identitāti. Otrā iespēja ir nodrošināt rēķina izsniedzēja identitāti.

a) Piegādātāja identitātes apliecinājums

Piegādātāja identitāte ir informācija, kas vienmēr norādāma rēķinā. Tomēr ar to vien nepietiek, lai pārliecinātos par rēķina izcelsmes autentiskumu. Šajā gadījumā pircējam vai pakalpojumu saņēmējam būtu jānodrošina, lai rēķinā norādītais piegādātājs faktiski būtu piegādājis preces vai sniedzis pakalpojumus, uz kuriem attiecas rēķins. Lai izpildītu

šo pienākumu, nodokļa maksātājs var izmantot jebkuru uzņēmējdarbības kontroles veidu, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu.

b) Rēķina izsniedzēja identitātes apliecinājums

Nodokļa maksātājs var izvēlēties nodrošināt rēķina izsniedzēja identitāti, piemēram, ar augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu vai *EDI*. Tomēr tas neskar Direktīvas 2010/45/ES 10. apsvērumu, kas nosaka, ka rēķiniem vispirmām kārtām ir jāatbilst faktiskajām piegādēm.

Rēķina izsniedzēja identitātes apliecinājumu var vienādi piemērot gan gadījumos, kad rēķinu izsniedzis piegādātājs, gan tad, ja rēķinu izsniegusi treša persona, kā arī pašaprēķina gadījumā.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-5**

Temats. Satura integritāte

Atsauce: 233. panta 1. punkta ceturtā daļa

"Satura integritāte" nozīmē to, ka saturs, kas prasīts atbilstīgi šai direktīvai, nav mainīts.

Komentāri

Rēķina saturs, kuram jānodrošina integritāte, ir PVN direktīvā noteiktais saturs.

Pienākums nodrošināt rēķina satura integritāti ir gan tam nodokļu maksātājam, kas saņem preču piegādi vai pakalpojumus, gan arī tam, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus. Abi neatkarīgi viens no otra var izvēlēties šā pienākuma izpildes veidu vai kopīgi vienoties izmantot, piemēram, konkrētu tehnoloģiju, kā *EDI* vai augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskos parakstus, lai nodrošinātu to, ka saturs netiek mainīts. Nodokļa maksātājs var izvēlēties, vai šā pienākuma izpildei izmantot, piemēram, uzņēmējdarbības kontroli, kas rada uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un piegādi, vai īpašas tehnoloģijas.

Tas, ka rēķina saturs nav mainīts (satura integritāte), neattiecas uz elektroniska rēķina formātu. Ja netiek mainīts rēķina saturs, kas prasīts PVN direktīvā, formātu, kādā saturs tiek glabāts, var pārveidot citos formātos. Tas ļauj pircējam vai pakalpojumu saņēmējam, vai pakalpojuma sniedzējam, kas rīkojas viņa vārdā, elektroniskos datus konvertēt vai iesniegt citādā veidā tā, lai tie atbilstu viņa IT sistēmai vai laika gaitā notiekošām tehnoloģiskām pārmaiņām.

Gadījumā, ja nodokļa maksātājs ir izvēlējies izpildīt satura integritātes prasību, izmantojot augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu, pārvēršot saturu no viena formāta citā, šīs izmaiņas jāreģistrē revīzijas izsekojamībā.

Pat tad, ja dalībvalstis izmanto 247. panta 2. punktā paredzēto iespēju prasīt, lai rēķini tiktu glabāti to sākotnējā formā, uz papīra vai elektroniski, tad rēķina formātu jebkurā gadījumā var mainīt.

Forma nozīmē rēķina veidu (uz papīra vai elektronisku), savukārt formāts attiecas uz elektroniska rēķina iesniegšanas veidu. Formāta maiņa var būt, piemēram, datuma

norādīšanas veida maiņa, piemēram, dd/mm/gg mainot uz gggg/mm/dd, vai paša faila veida maiņa, piemēram, XML.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-6**

Temats. Salasāmība

Atsauce: 233. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa

Papīra vai elektroniska formāta rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un ***salasāmību*** *nodrošina no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām.*

Katrs nodokļa maksātājs nosaka veidu, kā nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un ***salasāmību****. To var darīt, izmantojot jebkādu uzņēmējdarbības kontroles veidu, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu.*

Komentāri

Rēķina salasāmība nozīmē to, ka tas ir cilvēkam lasāms rēķins. Tam tādam jāpaliek līdz glabāšanas termiņa beigām. Rēķins būtu jāiesniedz tādā noformējumā, kurā uz papīra vai ekrāna bez pārlieku lielas piepūles vai interpretēšanas vajadzības ir skaidri salasāma visa rēķinā iekļautā PVN informācija. Piemēram, *EDI* ziņojumus, XML ziņojumus un citus strukturētus ziņojumus to sākotnējā formātā neuzskata par cilvēkam lasāmiem (pēc konvertēšanas tos var uzskatīt par cilvēkam lasāmiem — skatīt tālāk).

Attiecībā uz elektroniskiem rēķiniem šis nosacījums tiks uzskatīts par izpildītu, ja šo rēķinu pēc pieprasījuma var uzrādīt pieņemamā laika posmā un bez liekas kavēšanās, kā noteikts 245. panta 1. punktā, tostarp pēc konvertēšanas, cilvēkam lasāmā formā ekrānā vai izdrukā. Jābūt iespējai pārbaudīt, vai informācija oriģinālajā elektroniskajā failā un iesniegtajā lasāmajā dokumentā nav mainījusies.

Lai nodrošinātu salasāmību, visā glabāšanas termiņā jābūt pieejamam atbilstošam un uzticamam elektronisko rēķinu formāta skatītājam.

Elektroniska rēķina salasāmību no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām var nodrošināt ar jebkādiem līdzekļiem, bet ar 233. panta 2. punktā minētajiem augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskajiem parakstiem un *EDI* vien nepietiek rēķina salasāmības nodrošināšanai.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-7**

Temats. Rēķina izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanas līdzekļu izvēle

Atsauce: 233. panta 1. punkta otrā daļa

Katrs nodokļa maksātājs nosaka, kādā veidā *nodrošina rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību. To var darīt, izmantojot tādu uzņēmējdarbības kontroles veidu, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu.*

Komentāri

Gan piegādātājs, gan pircējs vai pakalpojumu saņēmējs var brīvi izvēlēties, kā nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību. Dalībvalstīm nevajadzētu ierobežot šo izvēli.

Ja dalībvalstis sniedz norādījumus, tad būtu jāprecizē, ka tie ir tikai ieteikumi un ka tie neierobežo nodokļa maksātāja izvēli.

Direktīvā 2010/45/ES minētajiem trīs procedūru vai tehnoloģiju piemēriem (uzņēmējdarbības kontrole, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskie paraksti un *EDI*) nevajadzētu liegt citu tehnoloģiju vai procedūru izmantošanu, ja tās atbilst rēķina izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanas nosacījumiem.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **A-8**

Temats. Uzņēmējdarbības kontrole

Atsauce: 233. panta 1. punkta otrā daļa

Katrs nodokļa maksātājs nosaka veidu, kā nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību. To var darīt, izmantojot jebkādu ***uzņēmējdarbības kontroles*** *veidu, kas nodrošina uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu.*

Komentāri

Uzņēmējdarbības kontrole ir plašs jēdziens. Tas ir process, ko atbildīgās personas (vadība, personāls un īpašnieki) izveidojušas, ieviesušas un papildinājušas ar jaunākajiem datiem pamatotas pārliecības gūšanai par finanšu, grāmatvedības un regulatīvo ziņošanu un juridisko prasību ievērošanu.

Sevišķi 233. panta kontekstā tā būtu jāuzskata par procesu, ar kuru nodokļa maksātājs ir izveidojis, ieviesis un atjauninājis pamatotu pārliecības līmeni par piegādātāja vai rēķina izsniedzēja identitāti (izcelsmes autentiskums), par to, ka nav mainīts PVN rēķina saturs (satura integritāte) un par rēķina salasāmību no tā izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām.

Uzņēmējdarbības kontrolei būtu jābūt atbilstošai nodokļu maksātāja lielumam, darbībai un veidam un jāņem vērā darījumu skaits un vērtība, kā arī piegādātāju un pircēju vai pakalpojumu saņēmēju skaits un veids. Attiecīgos gadījumos būtu jāņem vērā arī citi faktori.

Uzņēmējdarbības kontroles piemērs ir apliecinošu dokumentu saskaņošana. Šās svarīgās lomas ietvaros apliecinošiem dokumentiem būtu jāatspoguļo tādi faktori kā apliecinošo dokumentu izsniedzēja neatkarības pakāpe no attiecīgā nodokļu maksātāja un šiem dokumentiem piešķirtā nozīme uzskaites procesā. Šāda veida uzņēmējdarbības kontroles svarīgs aspekts ir tas, ka rēķinu kā dokumentu pārbauda uzņēmējdarbības un uzskaites procesa ietvaros, un to neuzskata par neatkarīgu, atsevišķu dokumentu.

Svarīgi atcerēties, ka rēķini, vai tie būtu uz papīra vai elektroniski, parasti ir tikai viens dokuments dokumentu kopumā (piemēram, pasūtījuma veidlapa, līgums, transporta dokuments, maksājuma uzdevums u. c.), kas saistīti ar kādu darījumu un dokumentē to.

Attiecībā uz piegādātāju rēķinu varētu salīdzināt ar pasūtījuma veidlapu, transporta dokumentiem un maksājuma saņemšanu apliecinošu dokumentu. Attiecībā uz pircēju vai pakalpojumu saņēmēju rēķinu varētu salīdzināt ar apstiprināto pasūtījuma veidlapu (paziņojumu par pirkuma apstiprinājumu), paziņojumu par piegādi, maksājumu un maksājuma paziņojumu. Tomēr šie ir tikai parasto dokumentu, kādi varētu būt pieejami, piemēri, un ar rēķinu varētu salīdzināt daudzus citus dokumentus.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **A-9**

Temats. Uzticama revīzijas izsekojamība

Atsauce: 233. panta 1. punkta otrā daļa

Katrs nodokļa maksātājs nosaka, kādā veidā nodrošina rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību. To var darīt, izmantojot jebkādu uzņēmējdarbības kontroles veidu, kas nodrošina ***uzticamu revīzijas izsekojamību****, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu.*

Komentāri

Uzskaitē revīzijas izsekojamību var aprakstīt kā dokumentētu darījuma plūsmu no tā uzsākšanas ar pirmdokumentu, piemēram, pasūtījuma veidlapu, līdz pabeigšanai, piemēram, galīgajai ieregistrēšanai finanšu pārskatos, un otrādi, kas nodrošina saikni starp dažādajiem dokumentiem šajā procesā. Revīzijas izsekojamība ietver pirmdokumentus, apstrādātus darījumus un atsauces uz to saistību.

Revīzijas izsekojamību var uzskatīt par uzticamu, ja saikne starp apliecinošajiem dokumentiem un apstrādātajiem darījumiem ir viegli izsekojama (ja ir pietiekama informācija šo dokumentu sasaistīšanai), atbilst noteiktām procedūrām un atspoguļo faktiski notikušos procesus. To var panākt, piemēram, ar trešu personu dokumentiem, piemēram, bankas izrakstiem, dokumentiem no pircēja vai pakalpojumu saņēmēja vai piegādātāja (otrās puses dokumenti), un iekšējām kontrolēm, piemēram, pienākumu nošķiršanu.

PVN nolūkā revīzijas izsekojamībai, kā noteikts 233. panta 1. punkta otrajā daļā, būtu jānodrošina revīzijā pārbaudāma saikne starp rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, lai varētu pārbaudīt, vai rēķins parāda to, ka preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana ir notikusi.

Līdzekļi, ar kuriem nodokļa maksātājs var parādīt šo saikni starp rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ir atstāta nodokļa maksātāja ziņā. Dalībvalsts var sniegt norādījumus, lai palīdzētu nodokļa maksātājam izveidot uzticamu revīzijas izsekojamību, bet šie norādījumi nedrīkst ietvert obligātas prasības. Piemērs varētu būt dažādu dokumentu komplekts, piemēram, pasūtījuma veidlapa, pārvadājuma dokumenti un pats rēķins, kas norāda uz šo dokumentu atbilstību, vai tikai pats fakts, ka šie trīs dokumenti faktiski sakrīt.

Attiecībā uz uzņēmējdarbības kontroli uzticamai revīzijas izsekojamībai vajadzētu būt atbilstošai nodokļa maksātāja lielumam, darbībai un veidam, un tai būtu jāņem vērā darījumu skaits un vērtība, kā arī piegādātāju un pircēju vai pakalpojumu saņēmēju skaits un veids. Attiecīgos gadījumos būtu jāņem vērā arī citi faktori, piemēram, finanšu pārskatu un revīzijas prasības.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: A-10**

Temats. Augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskais paraksts un elektronisko datu apmaiņa (*EDI*)

Atsauce: 233. panta 2. punkts

Neizmantojot 1. punktā aprakstīto uzņēmējdarbības kontroli, elektroniska rēķina izcelsmes autentiskumu un satura integritāti var nodrošināt, piemēram, ar šādām tehnoloģijām:

a) ar ***augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu*** *nozīmē, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (*) 2. panta 2. punktā, kurš ir balstīts uz kvalificētu sertifikātu un kurš ir izveidots, izmantojot drošu parakstu radīšanas ierīci atbilstīgi Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 6. un 10. punktam;*

b) ar ***elektronisko datu apmaiņu (EDI)****, kas definēta 1. pielikuma 2. pantā Komisijas Ieteikumā 1994/820/EK (1994. gada 19. oktobris) par elektronisko datu apmaiņas juridiskajiem aspektiem (**), ja nolīgums par šo apmaiņu paredz, ka tiek izmantotas procedūras, kas garantē datu izcelsmes autentiskumu un integritāti.*

Komentāri

Šīs divas iespējas — augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskais paraksts un EDI — ir tikai elektroniskas rēķinu piesūtīšanas tehnoloģiju piemēri rēķina izcelsmes autentiskuma un satura integritātes nodrošināšanai, un tās nevar būt obligātas prasības. Ja elektroniskie rēķini neatbilst 233. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta nosacījumiem, tie var atbilst 233. panta 1. punkta otrajā daļā minētajām uzņēmējdarbības kontroles prasībām vai rēķina izcelsmes autentiskuma un satura integritātes nosacījumam, izmantojot kādu alternatīvu tehnoloģiju (tostarp, piemēram, augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskos parakstus, kuri nav balstīti uz kvalificētu sertifikātu) vai procedūru.

EDI ir balstīta uz nolīgumu par strukturētu datu apmaiņu saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 1994/820/EK un var attiekties uz jebkuru standartizētu formātu. Tā neattiecas tikai uz *EDIFACT*, kas ir tikai viens no šādu formātu piemēriem.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **A-11**

Temats. Laiks no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām

Atsauce: 233. panta 1. punkta pirmā daļa

Papīra vai elektroniska formāta rēķina izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību nodrošina no ***rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām****.*

Komentāri

Laikposms, kurā jānodrošina rēķina izcelsmes autentiskums, satura integritāte un salasāmība, ir no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām. Glabāšanas termiņš ir dalībvalsts noteiktais termiņš atbilstīgi PVN direktīvai (247. pants). Rēķina izsniegšanas termiņš arī ir PVN direktīvā (222. pantā) noteiktais termiņš.

Nodokļa maksātājam jāspēj nodrošināt rēķina izcelsmes autentiskums, satura integritāte un salasāmība jebkurā brīdi no rēķina izsniegšanas brīža līdz glabāšanas termiņa beigām. Tomēr, tā kā uzņēmējdarbības prakse ar laiku mainās, var mainīties arī rēķina izcelsmes autentiskuma, satura integritātes un salasāmības nodrošināšanas līdzekļi.

EIROPAS KOMISIJA
NODOKĻU POLITIKAS UN MUITAS SAVIENĪBAS ĢENERĀLDIREKTORĀTS
Netiešie nodokļi un nodokļu administrēšana
C.1. daļa. PVN un citi apgrozījuma nodokļi

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **B**

Priekšmets. Rēķinu izsniegšana

Aplūkotie temati:

Juridiskais pamats: Padomes Direktīva 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem

Atsauces: 219.a, 220., 221., 222. un 224. pants

Aplūkotie temati:

1. 219.a pants — Kuras dalībvalsts noteikumi jāpiemēro?

2. 221. panta 3. punkts — Piemērojamie dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi no nodokļa atbrīvotām piegādēm

3. 220. panta 2. punkts un 221. panta 2. punkts — Rēķinu piesūtīšanas noteikumi no nodokļa atbrīvotiem finanšu darījumiem (135. panta 1. punkta a)–g) apakšpunkts)

4. 224. pants — Maksājamo summu pašaprēķins

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **B-1**

Temats. Kuras dalībvalsts noteikumi jāpiemēro?

Atsauce: 219.a pants

Neskarot 244. līdz 248. pantu, piemēro šādus noteikumus:

1) uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;

2) atkāpjoties no 1. punkta, uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā ir piegādātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā tam ir pastāvīga iestāde, no kuras ir veikta attiecīgā piegāde, vai — ja nav šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgas iestādes — tās dalībvalsts noteikumi, kurā ir piegādātāja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, ja:

a) piegādātājs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, vai viņa iestāde šajā dalībvalstī nepiedalās piegādē 192.a panta nozīmē, un par PVN nomaksu atbildīga ir persona, kam piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

Tomēr gadījumos, kad rēķinu izsniedz pircējs vai pakalpojumu saņēmējs (pašaprēķins), piemēro 1. punktu;

b) uzskata, ka preču vai pakalpojumu piegāde nav veikta Kopienas iekšienē saskaņā ar V sadaļas noteikumiem.

Komentāri

Ja uzņēmumi veic piegādi pircējiem vai pakalpojumu saņēmējiem citās dalībvalstīs, var būt grūti noskaidrot, kuras dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi piemērojami. Lai noskaidrotu, kuri noteikumi ir piemērojami, un nodrošinātu uzņēmumiem juridisku noteiktību, PVN direktīvā ir iekļauts 219.a pants.

Direktīvas 219.a panta nolūks ir sniegt skaidrus noteikumus par to, kurai dalībvalstij būtu jānosaka rēķinu piesūtīšanas noteikumi attiecībā uz PVN piegādēm. Šie noteikumi neietver noteikumus, kuri attiecas uz rēķinu glabāšanu, bet attiecas uz citiem rēķinu piesūtīšanas noteikumiem par rēķinu izsniegšanu, saturu vai vienkāršošanas pasākumiem,

ja dalībvalstij ir tāda iespēja vai ja rēķina prasība attiecas uz kādu jautājumu valsts kompetencē.

Piemēram, dalībvalstis pēc saviem ieskatiem var izmantot iespēju pagarināt pārskata rēķinu termiņu vai pieprasīt, lai maksājamo summu pašaprēķini tiktu izsniegti nodokļa maksātāja vārdā un interesēs. Dalībvalsts, kas izmanto šīs un citas iespējas, ir 219.a pantā minētā dalībvalsts, ja vien citur nav nepārprotami noteikts citādi.

Attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas prasībām, kā valsts atsauce par piegādēm, kas atbrīvotas no nodokļa, vai PVN summas valūtu, kaut arī tās nav dalībvalsts izvēles jomas, tās tomēr būtu jāpaskaidro ar atsauci uz konkrētu dalībvalsti. Šajos un citos gadījumos, kad ir vajadzīgas atbilstošas valsts prasības, attiecīgajai dalībvalstij vajadzētu būt 219.a pantā minētajai dalībvalstij.

Pamatnoteikums ir tāds, ka rēķinu piesūtīšanas noteikumus nosaka tā dalībvalsts, kurā notiek piegāde.

Tomēr šim pamatnoteikumam ir divi izņēmumi, kas ietveri 219.a panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā. Tās ir pārrobežu piegādes, uz kurām attiecas nodokļa apgrieztā maksāšana, un piegādes, par kurām nodokli maksā ārpus ES. Šajos gadījumos piemēro tās dalībvalsts noteikumus, kurā ir piegādātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā tam ir pastāvīga iestāde, no kuras ir veikta attiecīgā piegāde, kurā ir tā pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.

Pielikumā sniegtās tabulas nav visaptverošas, taču tās sniedz ilustratīvus piemērus par to, kuras dalībvalsts noteikumi ir piemērojami.

Šos izņēmumus nepiemēro, ja piegādātāji neveic uzņēmējdarbību ES un veic ar nodokli apliekamu preču piegādi vai sniedz pakalpojumus ES, bet vienmēr piemēro rēķinu piesūtīšanas pamatnoteikumu, ja piegādi veic dalībvalstī.

Tāpat šo pamatnoteikumu vienmēr piemēro maksājamo summu pašaprēķina gadījumā, ja pircējam vai pakalpojumu saņēmējam, kurš izsniedz rēķinu, ir pienākums maksāt arī PVN saskaņā ar nodokļa apgrieztās maksāšanas procedūru. Tādēļ rēķinu piesūtīšanas noteikumus nosaka tā dalībvalsts, kurā tiek veikta piegāde.

Gadījumā, ja piegāde no valsts, kas nav ES valsts, tiek veikta uz kādu ES dalībvalsti, un tās rezultātā notiek preču ievešana, šo preču piegādes vieta ir ārpus ES. Ja piegāde nenotiek ES un ja piegādātājs atrodas ārpus ES, tad netiek piemēroti nevienas dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi. Turklāt attiecībā uz preču ievešanu ES nav rēķina piesūtīšanas pienākuma.

Ja pircējam vai pakalpojumu saņēmējam ir pienākums veikt PVN maksājumu saskaņā ar nodokļa apgrieztās maksāšanas kārtību un viņš ieceļ pārstāvi nodokļa jautājumos saskaņā ar PVN direktīvas 204. pantu, būtu piemērojams 219.a panta 2. punkta a) apakšpunkts tā, it kā pircējam vai pakalpojumu saņēmējam tomēr būtu jāveic PVN maksājums. Ja šajā

gadījumā pārstāvis nodokļa jautājumos arī izsniedz rēķinu, tad tas būtu uzskatāms par rēķinu, ko izsniedzis pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, un tādēļ uz to attiecas 219.a panta 1. punkts.

Pielikums

<u>Preču piegāde</u>

Piegādes veids	Piegādātāja dalībvalsts vai valsts	Pircēja dalībvalsts vai valsts	Preču kustība	Nodokļa uzlikšanas dalībvalsts vai valsts	219.a panta piemērošanas dalībvalsts	219.a panta atsauce
Iekšzemes preču piegāde	A	A	No A uz A	A	A	1. punkts
Ar nodokli neapliekama piegāde Kopienas ietvaros	A	B	No A uz B	A	A	1. punkts
Ar nodokli neapliekama piegāde Kopienas ietvaros ar maksājamo summu pašaprēķinu	A	B	No A uz B	A	A	1. punkts
Tālpārdošana	A	B	No A uz B	B	B	1. punkts
Pārrobežu piegāde privātpersonai (zem tālpārdošanas sliekšņa)	A	B	No A uz B	A	A	1. punkts
Trīsstūrveida piegādes Kopienas	B	C	No A uz C	C	B	2. punkta a) apakšpunkts

ietvaros otrā joma						
Pircējs, kas ir atbildīgs par PVN nomaksu saskaņā ar 194. pantu	A	B	No B uz B	B	A	2. punkta a) apakšpunkts
Gāzes vai elektrības pārrobežu piegāde	A	B	No A uz B	B	A	2. punkta a) apakšpunkts
Eksports	A	Trešā valsts	No A uz trešu valsti	A	A	1. punkts
Piegāde ārpus ES	A	Trešā valsts	Trešajā valstī	Ārpus ES	A	2. punkta b) apakšpunkts
Imports	Trešā valsts	A	No trešās valsts uz A	Ārpus ES	Ārpus ES	1. punkts

Pakalpojumu sniegšana

Piegādes veids	Pants	Piegādātāja dalībvalsts	Pakalpojumu saņēmēja dalībvalsts vai valsts	Nodokļa uzlikšanas dalībvalsts vai valsts	219.a panta piemērošanas dalībvalsts	219.a panta atsauce
Vispārēju pakalpojumu sniegšana — uzņēmumu savstarpējās piegādes (B2B)	44.	A	A	A	A	1. punkts
Pārrobežu	44. un	A	B	B	A	2. punkta

pakalpojumu sniegšana B2B	196.					a) apakšpunkts
Pārrobežu pakalpojumu sniegšana B2B, un rēķinu izsniedz pakalpojumu saņēmējs	44., 196. un 224.	A	B	B	B	1. punkts
Vispārēju pakalpojumu sniegšana — piegādes starp uzņēmumiem un klientiem (B2C)	45.	A	B	A	A	1. punkts
Pakalpojumi, kas saistīti ar nekustamo īpašumu (īpašums dalībvalstī C, bez nodokļa apgrieztās maksāšanas)	47.	A	B	C	C	1. punkts
B2B pakalpojumi pakalpojumu saņēmējam ārpus ES	44.	A	Treša valsts	Treša valsts	A	2. punkta b) apakšpunkts
Atsevišķi B2C veida pakalpojumi pakalpojumu saņēmējam ārpus ES	59.	A	Treša valsts	Treša valsts	A	2. punkta b) apakšpunkts

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: B-2**

Temats. Piemērojamie dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi no nodokļa atbrīvotām piegādēm

Atsauce: 221. panta 3. punkts

Dalībvalstis var atbrīvot nodokļa maksātājus no 220. panta 1. punktā vai 220.a pantā paredzētā pienākuma izsniegt rēķinu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, kuru viņi veikuši to teritorijā un kura saskaņā ar 110. un 111. pantu, 125. panta 1. punktu, 127. pantu, 128. panta 1. punktu, 132. pantu, 135. panta 1. punkta h) līdz l) apakšpunktu, 136., 371., 375., 376. un 377. pantu, 378. panta 2. punktu, 379. panta 2. punktu un 380. līdz 390.b pantu ir atbrīvota no nodokļa — ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN vai bez tām.

Pamatojums

Direktīvas 219.a pants nosaka, kuras dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumus piemēro.

Tomēr 221. panta 3. punkts dalībvalstīm sniedz rēķinu piesūtīšanas iespējas, ja piegāde notiek šajā dalībvalstī. Tas rada jautājumu par to, vai divi noteikumi piemērojami kopā, kā 219.a pants, kas nosaka, kuras dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi ir piemērojami, un 221. panta 3. punkts, kas ļauj citām dalībvalstīm izmantot iespējas.

Komentāri

Direktīvas 221. panta 3. punktā minētajai pārrobežu piegādei, kura ir atbrīvota no nodokļa un kuras piegādātājs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā tiek veikta piegāde (A), un pircējs vai pakalpojumu saņēmējs ir atbildīgs par PVN nomaksu (nodokļa apgrieztā maksāšana), tad dalībvalsts, kurā piegādātājs veic uzņēmējdarbību (B), nosaka rēķinu piesūtīšanas noteikumus (219.a panta 2. punkta a) apakšpunkts). Tomēr dalībvalsts, kurā tiek veikta piegāde (A), var atbrīvot nodokļa maksātāju no rēķina izsniegšanas pienākuma (221. panta 3. punkts). Tā kā šajā gadījumā dalībvalsts (A) nav tā dalībvalsts, kas nosaka rēķinu piesūtīšanas noteikumus (B), vienmēr būs prasība izsniegt rēķinu par šīm piegādēm.

Iepriekš minētajā gadījumā atbilstīgi 226. panta 11.a) punktam uz rēķina jābūt norādītai atsaucei "nodokļa apgrieztā maksāšana" (skatīt arī dokumenta atsauci C3).

Tikai tad, ja 221. panta 3. punktā minētā no nodokļa atbrīvotā piegāde ir veikta tajā pašā dalībvalstī, kas nosaka rēķinu piesūtīšanas noteikumus 219.a pantā, tad šī dalībvalsts var atbrīvot nodokļa maksātāju no rēķina izsniegšanas pienākuma.

Tātad šīm B2B pārrobežu piegādēm, kuras ir atbrīvotas no nodokļa, vienmēr būs nepieciešams rēķins.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: B-3**

Temats. Rēķinu piesūtīšanas noteikumi no nodokļa atbrīvotiem finanšu darījumiem (135. panta 1. punkta a)–g) apakšpunkts)

Atsauces: 220. un 221. pants

220. panta 2. punkts

Atkāpjoties no 1. punkta un neskarot 221. panta 2. punktu**, rēķins nav jāizsniedz attiecībā uz pakalpojumiem, kuru sniegšana ir atbrīvota no nodokļa **saskaņā ar 135. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktu.

221. panta 2. punkts

Dalībvalstis nodokļa maksātājiem, kam ir saimnieciskās darbības pastāvīga vieta to teritorijā vai kam ir to teritorijā pastāvīga iestāde, no kuras ir veikta piegāde, var paredzēt pienākumu izsniegt rēķinu saskaņā ar 226. pantā vai 226.b pantā paredzētajām prasībām attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvoti no nodokļa atbilstīgi 135. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktam un ko šādi nodokļa maksātāji snieguši to teritorijā vai ārpus Kopienas.

Pamatojums

Rēķini parasti ir nepieciešami ar nodokļiem apliekamām piegādēm starp nodokļu maksātājiem, ar iespēju dalībvalstīm atļaut atsevišķas no nodokļa atbrīvotas piegādes atbrīvot no šā rēķinu piesūtīšanas pienākuma.

Direktīva 2010/45/ES par pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvoti no nodokļa atbilstīgi 135. panta 1. punkta a)–g) apakšpunktam, maina šos noteikumus, lai par šīm piegādēm vairs nebūtu nepieciešams rēķins (220. panta 2. punkts), bet dalībvalstis, ja vēlas, var uzlikt rēķina piesūtīšanas pienākumu. Rēķins var tikt pieprasīts tikai tad, ja piegādātājs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī un tur atrodas nodokļa uzlikšanas vieta, vai piegādi veic ārpus ES.

Komentāri

Dalībvalstis var nepieprasīt rēķinu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvotas no nodokļa atbilstīgi 135. panta 1. punkta a)–g) apakšpunktam, ja piegādātājs,

kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā vai kuram tajās ir pastāvīga iestāde, no kuras ir veikta attiecīgā piegāde, padara šādu piegādi apliekamu ar nodokli citā dalībvalstī.

Ja nodokļa uzlikšanas vieta un uzņēmējdarbības vieta piegādātājam, kas veic piegādes, atrodas vienā dalībvalstī, tad par B2B un B2C piegādēm šī dalībvalsts var pieprasīt rēķinu.

Visbeidzot, 221. panta 2. punktā noteikto iespēju var izmantot iekšzemes piegādēm un piegādēm ārpus ES, bet ne attiecībā uz B2B darījumiem citās dalībvalstīs.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: B-4**

Temats. Maksājamo summu pašaprēķins

Atsauce: 224. panta 1. punkts

Pircējs vai pakalpojumu saņēmējs var izsniegt *rēķinus par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņam veicis nodokļa maksātājs, ja starp abām pusēm pastāv iepriekšēja vienošanās un ja nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, katram rēķinam piemēro akcepta procedūru. Dalībvalsts var pieprasīt, lai šādi rēķini tiktu izsniegti nodokļa maksātāja vārdā un interesēs.*

Pamatojums

Maksājamo summu pašaprēķinu noteikumiem būtu jānodrošina vienotāka piemērošana, anulējot daudzas no iespējām un nosacījumiem, kurus dalībvalstis var piemērot. Lai gan nosacījums par iepriekšēju vienošanos starp pircēju un pārdevēju, kā arī par akcepta procedūru, ko piemēro katram rēķinam, saglabājas, ir dzēsta atsauce uz dalībvalsti, kura nosaka šos noteikumus un nosacījumus. Tādēļ tagad ir nepieciešams precizējums par to, ko saprot ar iepriekšēju vienošanos un katra rēķina akceptu.

Komentāri

Abām pusēm jānosaka noteikumi un nosacījumi par iepriekšēju vienošanos un akcepta procedūrām, kuras piemēro katram rēķinam, starp piegādātāju un pircēju vai pakalpojumu saņēmēju, kā noteikts 224. pantā.

Dalībvalstis nevar noteikt vienošanās starp abām pusēm veidu. Tomēr "iepriekšēja" vienošanās nozīmē to, ka šī vienošanās ir panākta pirms maksājamo summu pašaprēķina izsniegšanas. Tāpat arī pēc nodokļa iestāžu pieprasījuma abām pusēm jāspēj parādīt, ka ir pastāvējusi iepriekšēja vienošanās. Līdz ar to tiesiskās noteiktības nolūkā tirdzniecības pusēm ir ieteicams saglabāt iepriekšējās vienošanās pierādījumu.

Katra rēķina akcepta procedūra var būt izteikta skaidri vai netieši. Par to var vienoties, un to var aprakstīt, izmantojot iepriekšēju vienošanos, vai to var pierādīt ar preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja rēķina apstrādi vai maksājuma saņemšanu.

EIROPAS KOMISIJA
NODOKĻU POLITIKAS UN MUITAS SAVIENĪBAS ĢENERĀLDIREKTORĀTS
Netiešie nodokļi un nodokļu administrēšana
C.1. daļa. PVN un citi apgrozījuma nodokļi

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: C**

Priekšmets. Rēķinu saturs

Pamatojums un aplūkotie temati:

Juridiskais pamats: Padomes Direktīva 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem

Atsauces: 91., 226., 226.b un 230. pants

Aplūkotie temati:

1. 226. panta 2. punkts — Secīga numerācija
2. 226. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Naudas līdzekļu uzskaite
3. 226. panta 11. punkts — No nodokļa atbrīvotas piegādes
4. 91. un 230. pants — PVN summas pārvēršana dalībvalsts valūtā
5. 226.b punkts — Vienkāršoti rēķini

Komentāri

Rēķina saturu ES līmenī saskaņo, dalībvalstīm sniedzot tikai dažas izvēles iespējas. Jāprecizē izmaiņas, kas ar Direktīvu 2010/45/ES veiktas attiecībā uz rēķinu saturu, lai galvenokārt samazinātu uzņēmumu slogu, kā arī esošie panti, kuri, lai gan nav mainīti, tomēr rada atšķirības interpretācijā visā ES.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: C-1**

Temats. Secīga numerācija

Atsauce: 226. pants

2) kārtas numurs, pamatojoties uz vienas vai vairākām sērijām, kas unikāli identificē rēķinu

Komentāri

Direktīvas 226. panta 2. punktā noteiktais kārtas numurs, kas unikāli identificē rēķinu, var būt izveidots, pamatojoties uz vienas vai vairākām numuru sērijām, kurās var būt iekļautas arī ciparu un burtu zīmes. Citu numuru sēriju izmantošanas izvēle paliek uzņēmumu ziņā, un to var izmantot, piemēram, katrai filiālei vai katram piegādes veidam, vai katram pircējam vai pakalpojumu saņēmējam, un šī izvēle attiecas arī uz maksājamo summu pašaprēķiniem vai trešu pušu izsniegtiem rēķiniem.

Ja dalībvalstis izvēlas vienkāršotiem rēķiniem pieprasīt īpašus numurus, tad citu numuru sērijas pamats paliek tāds pats kā pilnam PVN rēķinam.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: C-2**

Temats. Naudas līdzekļu uzskaite

Atsauce: 226. pants

a) ja PVN kļūst iekasējams tad, kad saņemts maksājums saskaņā ar 66. panta b) punktu, un atskaitīšanas tiesības rodas laikā, kad atskaitāmais nodoklis kļūst iekasējams — atsauce "naudas līdzekļu uzskaite"

Komentāri

Naudas līdzekļu uzskaites shēma ļauj piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam deklarēt PVN tajā nodokļu periodā, kurā ir saņemts vai veikts maksājums par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu. Lai pircējs vai pakalpojumu saņēmējs varētu zināt, kad šis PVN atskaitāms, piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam rēķinā būtu jānorāda, ka viņš izmanto "naudas līdzekļu uzskaites" shēmu.

Lai rēķinā varētu iekļaut norādi par "naudas līdzekļu uzskaiti", piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam jāizpilda divi nosacījumi.

1. Piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs ievēro šos noteikumus un piemēro naudas līdzekļu uzskaites shēmu.

2. Ja piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs ir nodokļa maksātājs, kurš piemēro šo naudas līdzekļu uzskaites shēmu, pircējam vai pakalpojumu saņēmējam PVN atskaitīšanas tiesības rodas brīdī, kad šis nodoklis ir jāmaksā piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: C-3**

Temats. No nodokļa atbrīvotas piegādes

Atsauce: 226. pants

11) ja pastāv atbrīvojums — atsauce uz šās direktīvas attiecīgo noteikumu, attiecīgo valsts noteikumu vai jebkuru citu noteikumu par to, ka attiecīgā preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana ir atbrīvota no nodokļa

Komentāri

Nodokļa maksātājam ir izvēle no nodokļa atbrīvotām piegādēm (piezīme: dažos gadījumos no nodokļa atbrīvotas piegādes dēvē arī par "nulles likmes" piegādēm, ja pastāv PVN atskaitīšanas tiesības) minēt atsauci uz attiecīgo PVN direktīvas vai valsts likumu pantu, bet tas var izvēlēties arī sniegt jebkuru citu atsauci, kas parāda, ka šī piegāde ir atbrīvota no nodokļa. Gadījumā, ja nodokļa maksātājs izvēlas sniegt tikai vienu atsauci, pietiek ar norādi "Atbrīvots", kā atsauci uz to, ka preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana ir atbrīvota no nodokļa. Var izmantot arī citu atbilstošu formulējumu.

Ja uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu attiecas nodokļa atgrieztā maksāšana, un šī piegāde ir arī no nodokļa atbrīvota piegāde nodokļa uzlikšanas dalībvalstī, tad pietiek ar formulējumu "Nodokļa atgrieztā maksāšana", kā noteikts 226. panta 11.a) punktā.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: C-4**

Temats. PVN summas pārvēršana dalībvalsts valūtā

Atsauces: 91. un 230. pants

91. panta otrā daļa

Dalībvalstis pieļauj tā vietā izmantot jaunāko Eiropas Centrālās bankas publicēto valūtas kursu brīdī, kad nodoklis kļūst iekasējams. Valūtas maiņas kursu starp valūtām, kas nav euro, aprēķina, izmantojot katras valūtas maiņas kursu pret euro. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tās informē, ja nodokļa maksātājs izmanto šo iespēju.

230. pants

Rēķinā norādītās summas var izteikt jebkurā valūtā, ja vien maksājamā vai koriģējamā PVN summa ir izteikta dalībvalsts valūtā, izmantojot 91. pantā paredzēto valūtas kursa maiņas mehānismu.

Komentāri

Ja rēķina PVN summu pārvērš valsts valūtā, kā to nosaka 230. pants, un to veic, izmantojot Eiropas Centrālās bankas (ECB) publicēto valūtas kursu, dalībvalsts, kas pieprasa par to informēt, var pieprasīt tikai vienu paziņojumu, pirms nodokļa maksātājs sāk izmantot ECB kursu.

Nodokļa maksātājam nav nepieciešams visiem rēķiniem piemērot ECB valūtas maiņas kursu pat tad, ja dalībvalsts pieprasa informēšanu par ECB kursa izmantošanu.

Direktīvas 230. pants nepieļauj nekādu prasību par atsauces, piemēram, izmantotā valūtas kursa vai maiņas metodes, izmantošanu rēķinā, jo tā būtu plašāka informācija par 226. pantā noteikto informāciju.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: C-5**

Temats. Vienkāršoti rēķini

Atsauce: 226.b pants

Dalībvalstis pieprasa vismaz šādu informāciju par vienkāršotiem rēķiniem, kas izsniegti saskaņā ar 220.a pantu un 221. panta 1. un 2. punktu:

a) rēķina izsniegšanas datums;

b) nodokļu maksātāja, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, identifikācijas dati;

c) piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu veida identifikācija;

d) maksājamā PVN summa vai tās aprēķinam vajadzīgā informācija;

e) ja izsniegtais rēķins ir dokuments vai paziņojums, kas par rēķinu uzskatāms saskaņā ar 219. pantu — īpaša un nepārprotama atsauce uz šo sākotnējo rēķinu un uz konkrētiem datiem, kas tiek grozīti.

Tās var prasīt vienīgi 226., 227. un 230. pantā minēto informāciju.

Komentāri

Vienkāršotos rēķinos, kurus var būt izdevuši nodokļa maksātāji, būtu jānorāda vismaz 226.b pantā norādītā informācija, bet ne visa 226. pantā norādītā informācija, pretējā gadījumā netiek izpildīts uzņēmumu sloga samazināšanas mērķis. Vienkāršotā rēķinā nedrīkst norādīt vairāk informācijas, nekā pieprasīts 226. pantā.

To piemēro vienkāršotu rēķinu gadījumā, kurus saskaņā ar 220.a pantu atļauj, ja rēķina summa ir mazāka par EUR 100, vai kredītnotām saskaņā ar 238. pantu pēc tam, kad dalībvalstis ir apspriedušās ar PVN komiteju, un veicot B2C piegādes saskaņā ar 221. panta 1. un 2. punktu, vai sniedzot no nodokļa atbrīvotus apdrošināšanas un finanšu pakalpojumus.

Tomēr vienkāršotu rēķinu izmantošana nav atļauta tālpārdošanā, no nodokļa atbrīvotai preču piegādei Kopienas ietvaros vai pārrobežu nodokļa apgrieztās maksāšanas piegādēm (220.a panta 2. punkts un 238. panta 3. punkts).

EIROPAS KOMISIJA
NODOKĻU POLITIKAS UN MUITAS SAVIENĪBAS ĢENERĀLDIREKTORĀTS
Netiešie nodokļi un nodokļu administrēšana
C.1. daļa. PVN un citi apgrozījuma nodokļi

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce**: **D**

Priekšmets. Rēķinu glabāšana

Pamatojums un aplūkotie temati

Juridiskais pamats: Padomes Direktīva 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem

Atsauces: 247. un 248.a pants

Aplūkotie temati:

1. 247. pants — Glabāšanas termiņš
2. 248.a pants — Tulkojums un rēķinos izmantotās valodas
3. 247. pants — Rēķinu glabāšanas vide

Komentāri

Direktīvā 2010/45/ES nav lielu izmaiņu attiecībā uz rēķinu glabāšanu. Tomēr atsevišķos gadījumos citviet rēķinu piesūtīšanas noteikumos, proti, 233. pantā, veiktās izmaiņas ietekmē glabāšanas noteikumu interpretēšanu.

Pastāv arī tādi gadījumi, kad nepieciešama esošo noteikumu precizēšana.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: D-1**

Temats. Glabāšanas termiņš

Atsauce: 247. panta 1. punkts

Dalībvalstis nosaka laikposmu, kurā nodokļa maksātājiem ir jānodrošina, ka tiek glabāti rēķini par šo dalībvalstu teritorijā veiktajām preču piegādēm vai sniegtajiem pakalpojumiem, kā arī rēķini, ko saņēmuši nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā.

Komentāri

Rēķinu glabāšanas termiņu dalībvalstis nosaka atbilstīgi 247. panta 1. punktam. Direktīvas 219.a punkts neattiecas uz rēķinu glabāšanu.

Dalībvalsts var noteikt glabāšanas termiņu preču piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam, ja piegādes vieta atrodas tajā dalībvalstī. Preču piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam, kura preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana apliekama ar nodokli citā dalībvalstī, piemēram, saskaņā ar nodokļa apgrieztās maksāšanas procedūru, būtu jāievēro tās dalībvalsts glabāšanas noteikumi, kurā tiek veikta piegāde.

Turklāt nodokļa maksātājam, kas saņem preču piegādi vai pakalpojumus, rēķina glabāšanas termiņu nosaka tā dalībvalsts, kurā tas veic uzņēmējdarbību.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: D-2**

Temats. Tulkojums un rēķinos izmantotās valodas

Atsauce: 248.a pants

Kontroles nolūkos un attiecībā uz rēķiniem par preču piegādēm un pakalpojumiem, kas veikti to teritorijā, kā arī attiecībā uz tiem rēķiniem, ko saņem nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, dalībvalstis dažiem nodokļa maksātājiem vai konkrētos gadījumos var pieprasīt rēķinu tulkojumu to oficiālajās valodās. Tomēr dalībvalstis nevar noteikt vispārēju prasību, ka rēķini jātulko.

Komentāri

Rēķinos izmantotās valodas

PVN tiesību akti neparedz valodas lietojumu. Ja tiek lietota valoda, kas nav valsts valoda, dalībvalsts nedrīkst ierobežot atskaitīšanas tiesības tikai rēķinā lietotās valodas dēļ. Tomēr atsevišķos gadījumos revīzijas laikā var tikt pieprasīti tulkojumi.

Rēķinu tulkojums

Attiecībā uz 248.a pantā paredzēto iespēju dalībvalstīm pieprasīt rēķinu tulkojumu, tas būtu attiecināms tikai uz īpašu nodokļa maksātāju īpašajiem rēķiniem, kas jāpārbauda kontroles nolūkā. Dalībvalstis nevar iepriekš ieviest nekādu vispārēju pienākumu par to, ka visi, piemēram, konkrēta veida vai konkrēta nodokļa maksātāja rēķini tiek tulkoti valsts valodā.

Izveidots: 05/10/2011 Pēdējo reizi rediģēts: 05/10/2011 **Dokumenta atsauce: D-3**

Temats. Rēķinu glabāšanas vide

Atsauce: 247. panta 2. punkts

Lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas 233. pantā paredzētās prasības, 1. punktā minētā dalībvalsts var prasīt, lai rēķini tiktu glabāti to sākotnējā formā, uz papīra vai elektroniski, atbilstīgi tam, kā tie tika nosūtīti vai darīti pieejami. Turklāt gadījumā, ja rēķinus glabā elektroniski, dalībvalsts var prasīt, lai elektroniski tiktu glabāti arī dati, kas garantē rēķinu izcelsmes autentiskumu un to satura integritāti, kā paredzēts 233. pantā.

Komentāri

Direktīvas 247. panta 2. punkts dalībvalstīm ļauj pieprasīt, lai rēķini tiktu glabāti to sākotnējā formā, kādā tie nosūtīti. Tas nozīmē, ka var prasīt, lai papīra rēķini tiktu glabāti papīra formā, bet elektroniski rēķini — elektroniskā formā.

Attiecībā uz elektroniskiem rēķiniem tas neliedz mainīt formātu, kas bieži vien var būt nepieciešams glabāšanas tehnoloģiju attīstības dēļ. Visām formāta izmaiņām jāatbilst 233. panta 1. punktā minētajām prasībām.

Ja rēķinus glabā elektroniski, 247. panta 2. punkts dalībvalstīm ļauj pieprasīt, lai elektroniski tiktu glabāti arī dati, kas garantē rēķinu izcelsmes autentiskumu, satura integritāti un salasāmību. Ja nodokļa maksātājs izmanto augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu vai EDI, tad dati, kas garantē rēķina izcelsmes autentiskumu un satura integritāti, tiks saistīti ar šīm konkrētajām tehnoloģijām.

Ja nodokļa maksātājs izmanto uzņēmējdarbības kontroli, kas rada uzticamu revīzijas izsekojamību, saistot savā starpā rēķinu un preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, minētie dati ir apliecinošo dokumentu dati. Tomēr saskaņā ar 233. pantu tas, kā garantēt rēķinu izcelsmes autentiskumu un to satura integritāti, ir uzņēmuma ziņā.

Ja rēķinus glabā papīra formā, nodokļa maksātājs var izvēlēties glabāt apliecinošus dokumentus elektroniski, bet nodokļu iestādes nevar viņam to uzlikt par pienākumu. Tāpat nevar pieprasīt, lai elektroniskā formā esoši apliecinoši dokumenti tiktu glabāti papīra formā.

Nodokļa maksātāji savas uzņēmējdarbības kontroles ietvaros var glabāt pārbaudes, kuras veic starp apliecinošajiem dokumentiem un rēķinu, bet tā nav ar PVN saistīta prasība.